

ανιγρέφω

Δια Δικαστηρίου Κατά την εκφώνηση
Ρόδος...Σ. 11.11.2021
Η Γραμματέας

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Ειρήνης Περέλλη, το γένος Φραγκίσκου Μαντζόν, με την ιδιότητά της ως κληρονόμου της Αλεξάνδρας χήρας Φραγκίσκου Μαντζόν το γένος Αναστασίου και Ειρήνης Κατσαρά, κατοίκου Ρόδου (οδός Πελοποννήσου αριθ. 2), με ΑΦΜ 064627854.
2. Μαρίας Μαντζόν του Φραγκίσκου, με την ιδιότητά της ως κληρονόμου της Αλεξάνδρας χήρας Φραγκίσκου Μαντζόν το γένος Αναστασίου και Ειρήνης Κατσαρά, κατοίκου Ρόδου (οδός Πίνδου αριθ. 33), με ΑΦΜ 017822478.
3. Ανδρέα Μαντζόν του Φραγκίσκου, κατοίκου Ρόδου (οδός Υψηλάντου αριθ. 11), με ΑΦΜ 020923817 Δ.Ο.Υ. Ρόδου, αυτοπροσώπως και με την ιδιότητά του ως κληρονόμου της Αλεξάνδρας χήρας Φραγκίσκου Μαντζόν το γένος Αναστασίου και Ειρήνης Κατσαρά.

Κ Α Τ Α

Θωμά- Δημητρίου Σπανού του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου, 5^ο χλμ Ρόδου – Λίνδου με ΑΦΜ 027637336 Δ.Ο.Υ. Ρόδου.

-----*****-----

Εισάγεται για συζήτηση ενώπιον Υμών η από 06-05-2021 και με αρ.καταθ. 52/2021 (Πρωτ) και 76/2021 (Εφ.) έφεση του καθ' ου οι παρούσες προτάσεις (εφεξής εικαλών), στρεφόμενη κατά της ήδη αποβιώσασας Αλεξάνδρας χήρας Φραγκίσκου Μαντζόν το γένος Αναστασίου και Ειρήνης Κατσαρά, και κατά του τρίτου εξ ημών, επί τω σκοπώ όπως εξαφανιστεί στο σύνολό της η υπ' αριθ. 40/2021 οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου. Η εν λόγω έφεση πρέπει να απορριφθεί πρωτίστως ως δικονομικά απαράδεκτη όσον αφορά την πρώτη εφεσίβλητη και λόγω συνάφειας και ως προς τον τρίτο εξ ημών, άλλως επικουρικά να απορριφθεί στην ουσία της.

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ - ΕΝΣΤΑΣΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ

Από τις διατάξεις των άρθρων 62, 73, 286 περ. α', 287, 291, 292 και 313ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται, κατά το άρθρο 524 παρ. 1 ίδιου Κώδικα και στην κατ' έφεση δίκη, προκύπτει, ότι η δίκη διακόπτεται, αν, μετά την άσκηση της έφεσης και μέχρι να τελειώσει η προφορική συζήτηση, μετά την οποία εκδίδεται η οριστική απόφαση του Εφετείου, πεθάνει κάποιος διάδικος. Αν, όμως, ο διάδικος αποβιώσει μετά το πέρας της προφορικής συζήτησης, μετά την οποία εκδίδεται η οριστική απόφαση ή, πολύ περισσότερο, μετά την έκδοση της τελευταίας, όταν, δηλαδή, δεν υφίσταται πλέον εικρεμής δικαστικός αγώνας, δεν υπάρχει στάδιο εφαρμογής των διατάξεων περί διακοπής της δίκης (ΟΛΑΠ 31/2009 επί αναιρέσεως). Περαιτέρω, η διακοπή επέρχεται από τη γνωστοποίηση στον αντίδικο του λόγου της διακοπής, με επίδοση δικογράφου ή

με προφορική δήλωση στο ακροατήριο ή εκτός του ακροατηρίου κατά την επιχείρηση διαδικαστικής πράξεως. Η γνωστοποίηση γίνεται από εκείνον που έχει δικαίωμα να επαναλάβει τη δίκη ή και από εκείνον που, μέχρι τη στιγμή του θανάτου του διαδίκου, ήταν πληρεξούσιος του. Η επανάληψη μπορεί να γίνει εκουσίως από τους κληρονόμους του θανόντος, με δήλωσή τους στο ακροατήριο κατά την εκφώνηση της υπόθεσης για συζήτηση, ακόμη και ταυτόχρονα με τη δήλωση διακοπής, εφόσον παρίσταται ο αντίδικος, αλλά και με την επίδοση ιδιαίτερου δικογράφου ή και με εξώδικη δήλωση, ακόμη και σιωπηρά με την κοινοποίηση κλήσης για συζήτηση της υπόθεσης. Εξάλλου, κατά το άρθρο 517εδ α ΚΠολΔ, η έφεση απευθύνεται κατ' εκείνων, που ήταν διάδικοι στη δίκη στην οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση και, σε περίπτωση θανάτου κάποιου απ' αυτούς, κατά των καθολικών διαδόχων ή των κληροδόχων του, με την προϋπόθεση, όμως, ότι ο εκκαλών, πριν από την άσκηση της έφεσης, είχε λάβει, με οποιονδήποτε τρόπο, γνώση του θανάτου του. Διαφορετικά, η έφεση που απευθύνεται κατά του αποβιώσαντος, χωρίς δηλαδή, ο εκκαλών να γνωρίζει το θάνατό του, δεν είναι άκυρη και χωρεί νόμιμα η συζήτησή της με τους καθολικούς διαδόχους (κληρονόμους) του θανόντος, οι οποίοι καλούνται ή εμφανίζονται κατά τη συζήτηση με την ιδιότητα αυτή και προβάλλουν υπεράσπιση για την ουσία της υπόθεσης. Αν, όμως, ο θάνατος του διαδίκου είχε γνωστοποιηθεί στον εκκαλούντα πριν από την άσκηση της έφεσης με οποιονδήποτε τρόπο και, παρ' όλα αυτά, η έφεση ασκήθηκε κατά του θανόντος, τότε είναι άκυρη, αφού στρέφεται κατά ανύπαρκτου, σύμφωνα με το άρθρο 35 ΑΚ, προσώπου (ΑΠ 1282/2009 επί αναιρέσεως). Άκυρη, επίσης, είναι η έφεση, όταν ασκείται κατά των κληρονόμων του διαδίκου, παρ' όλο που ο τελευταίος, κατά το χρόνο άσκησής της, αλλά και κατά το χρόνο εκδίκασής της, βρίσκεται στη ζωή, αφού στρέφεται τότε κατά προσώπου που δεν ήταν διάδικος του εκκαλούντος στη δίκη, στην οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση. Η ακυρότητα, για τις παραπάνω αιτίες, επειδή ανάγεται στην έλλειψη της διαδικαστικής προϋπόθεσης της ικανότητας να είναι κάποιος διάδικος (άρθρο 62ΚΠολΔ), εξετάζεται αυτεπάγγελτα από το δικαστήριο (άρθρα 73, 517, 524 ΚΠολΔ), εφόσον από τα στοιχεία που προσκομίζονται από τους διαδίκους προκύπτουν οι σχετικές προϋποθέσεις, ήτοι να προηγήθηκε της άσκησης της έφεσης ο θάνατος του εφεσίβλητου και ο εκκαλών, κατά την άσκηση της έφεσης, να γνώριζε το γεγονός τούτο, ενώ, προκειμένου να ασκηθεί έγκυρα η έφεση κατά του αντιδίκου του εκκαλούντος, δεν απαιτείται να γνωρίζει ο εκκαλών ότι ο αντίδικός του αυτός βρίσκεται, κατά την άσκηση της έφεσης, στη ζωή, αφού, αντίθετα, ο νόμος απαιτεί τη γνώση του θανάτου του, ως προϋπόθεση ακυρότητας της έφεσης, όταν αυτή ασκείται, παρά το θάνατό του, εναντίον του (ΑΠ584/2019 επί αναιρέσεως).

Κατά του εκκαλούντος και της Ελένης Καρόφτη του Μερκουρίου ο τρίτος εφεσίβλητος και η ήδη αποβιώσασα Αλεξάνδρα χήρα Φραγκίσκου Μαντζόν, το γένος Κατσαρά, μητέρα απάντων ημών, ασκήσαμε την από 30-10-2019 και με αριθμό κατάθεσης 254/04-11-2019 αγωγή μας, ενώ ο εκκαλών άσκησε την υπ' αριθ. 300/2019 ανταγωγή του. Επί αυτών εξεδόθη η προσβαλλόμενη υπ' αριθ. 40/2021 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, η οποία απέρριψε την ανταγωγή του εκκαλούντος και

έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή μας. Η εν λόγω απόφαση εξεδόθη στις 16-03-2021, ήτοι αφότου απεβίωσε η πρώτη ενάγουσα Αλεξάνδρα Μαντζόν στις 26-02-2021, όπως προκύπτει από την υπ' αριθ. 936/01-03-2021 Ληξιαρχική Πράξη Θανάτου αυτής. Τη δίκη αυτή συνεχίζουμε ως νόμιμοι κληρονόμοι της οι ημείς οι καταθέτοντες τις παρούσες προτάσεις, χωρίς να υφίσταται σύμφωνα και με τη νομική σκέψη που προηγήθηκε λόγος βίατης διακοπής της δίκης, καθόσον η έφεση ασκήθηκε μετά το θάνατο της μητρός μας, και επομένως δεν υπήρξε στάδιο δίκης όσο αυτή ήταν εν ζωή, ούτε υπήρχε εκκρεμοδικία σχετική με την έφεση. Το γεγονός ότι είμαστε οι νόμιμοι κληρονόμοι της θανούσας προκύπτει: α) από το υπ' αριθ. 41631/2021 Πιστοποιητικό του γραμματέως του Πρωτοδικείου Αθηνών περί μη ύπαρξης διαθήκης της θανούσας, β) από το υπ' αριθ. 2/0799/04-03-2021 Πιστοποιητικό Εγγυτέρων συγγενών του Δήμου Ρόδου και γ) από το από 03/03/3031 Πιστοποιητικό Οικογενειακής Κατάστασης του Υπουργείου Εσωτερικών, τα οποία και προσκομίζονται.

Πλην όμως ο εικαλών έλαβε γνώση του θανάτου αυτής πριν την άσκηση της εφέσεώς του, καθώς στο δικόγραφο της εφέσεώς του και δη στη σελίδα 2 αυτής αναφέρει: «η προσφάτως αποβιώσασα πρώτη ενάγουσα – αντεναγόμενη». Εφόσον λοιπόν ο εικαλών έλαβε γνώση του θανάτου της πρώτης ενάγουσας και ήδη εφεσίβλητης πριν την άσκηση της εφέσεως και παρόλα ταύτα έστρεψε την έφεσή του κατ' αυτής, η κρινόμενη έφεση πρέπει να κριθεί ως προς αυτή απορριπτέα, καθόσον στρέφεται κατά διαδίκου που απεβίωσε πριν την έκδοση οριστικής απόφασης και είχε λάβει γνώση του θανάτου της, οπότε θα έπρεπε να στραφεί κατά των νομίμων κληρονόμων της. Για λόγους δε συνάφειας και για την αποφυγή έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων καθώς και για το ενιαίο της κρίσης, πρέπει η κρινόμενη έφεση να απορριφθεί στο σύνολό της για αμφότερους τους εφεσίβλητους.

ΑΡΝΗΣΗ ΕΦΕΣΕΩΣ

Η δεύτερη εναγόμενη, Ελένη Καρόφτη του Μερκουρίου, που δεν είναι διάδικος εν προκειμένω, αγόρασε από τον Ιωάννη Μανουσέλη του Κων/νου ενεργούντος για τον εαυτό του ατομικά και για λογαριασμό της Αναστασίας, χήρας Κων/νου Μανουσέλη το γένος Εμμανουήλ Ανδρεαδάκη, α) δια του υπ' αριθ. 2829/1997 πωλητήριου συμβολαίου της συμβολαιογράφου Ρόδου Χρυσάνθης Κώτη – Κολλίγρη, νομίμως μεταγραφέντος, και β) δια του υπ' αριθ. 3111/1998 συμβολαίου αγοραπωλησίας της ιδίας συμβολαιογράφου, ομοίως νομίμως μεταγραφέντος, τις μελλοντικές ισόγειες οριζόντιες ιδιοκτησίες ΓΙ1 και ΓΙ2, καθώς και τις μέλλουσες να ανεγερθούν άνωθι αυτών ιδιοκτησίες ΓΑ1 και ΓΑ2, ΓΒ1, ΓΒ2 και ΓΒΔ, αντίστοιχα, μιας οικοδομής με την Επωνυμία ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΦΟΙ ΜΑΝΟΥΣΕΛΗ, ανεγερθείσας επί οικοπέδου ευρισκόμενου στην περιοχή Ασγούρου Ρόδου, που φέρει αριθμό κτηματολογικής μερίδας 84. Εν συνεχείᾳ δια του υπ' αριθ. 3962/2002 Ανεκκλήτου Πληρεξούσιου της ιδίας ως άνω συμβολαιογράφου διόρισε πληρεξούσιο, αντιπρόσωπο και αντίκλητό της τον πρώτο εναγόμενο και ήδη εκκαλούντα, παρέχοντάς του την εξουσία να πωλεί, μεταβιβάζει σε τρίτον ή και στον ίδιο, δια αυτοσυμβάσεως, τις ανωτέρω οριζόντιες ιδιοκτησίες. Δια της ανεκκλήτου υπ' αριθ. 47/2014 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου οι υπ'

αριθ. ΓΙ1 και ΓΙ2 οριζόντιες ιδιοκτησίες αναγνωρίστηκε ότι περιήλθαν στην κυριότητα του εκκαλούντα λόγω συμπληρώσεως στο πρόσωπό του, του χρόνου της εκτάκτου χρησικτησίας, ενώ για τις υπόλοιπες υπ' αριθ. ιδιοκτησίες ΓΑ1 και ΓΑ2, ΓΒ1, ΓΒ2 και ΓΒΔ συνετάχθη το υπ' αριθ. 4247/30.12.2005 πωλητήριο συμβόλαιο της ιδίας ως άνω συμβολαιογράφου, δια του οποίου αυτές μεταβιβάζονται στη μονοπρόσωπη εταιρεία με το διακριτικό τίτλο ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ ΕΠΕ, προφανώς συμφερόντων του εκκαλούντα.

Οι ενάγοντες, και ήδη εφεσίβλητοι, οι οποίοι συνδεόμασταν με τη σχέση μητέρας – νιού, ήμαστε γεννηθέντες στην Ελλάδα, έλληνες πολίτες, υπήκοοι και ιθαγενείς, είμαστε φιλήσυχοι πολίτες, δεν είχαμε εμπλοκές με τα Δικαστήρια και ήμαστε εν γένει μια οικογένεια αξιοσέβαστη στην κοινωνία της Ρόδου. Ο δεύτερος εφεσίβλητος δραστηριοποιούμαι επί πολλά έτη στον τομέα των επιχειρήσεων, καθώς διατηρώ ιδιωτική επιχείρηση εκμετάλλευσης λατομείου στη νήσο της Ρόδου, όντας ένας σοβαρός επιχειρηματίας που διοικεί μια υγιή επιχείρηση. Ο δε πατέρας μου ήρθε στην Ρόδο όταν η Δωδεκάνησος ανήκε ακόμα στο ιταλικό κράτος με την ιδιότητα του πολιτικού μηχανικού και εργολάβου, οπότε και δραστηριοποιήθηκε στο νησί επί πολλά έτη όντας γνωστός για την ποιότητα της δουλειάς του, το ήθος του και την εντιμότητά του. Μάλιστα μετά τη συνένωση της Δωδεκανήσου παρέμεινε στο νησί μετά από προτροπή των ντόπιων ροδιτών, αφού διαχειριζόταν τη μεγαλύτερη επιχείρηση εργολαβιών και ήταν ιδιαιτέρως αγαπητός όχι μόνο ως επιχειρηματίας αλλά και ως άνθρωπος. Μεταγενέστερα γνώρισε την αποβιώσασα ήδη μητέρα μου και δημιούργησε οικογένεια στην Ελλάδα, όπου και παρέμεινε μέχρι το τέλος της ζωής του, μέχρι δε και σήμερα η οικογένειά μας αποτελεί μια φιλήσυχη και εργατική οικογένεια.

II. ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΔΙΚΟΠΡΑΞΙΑ

Για λόγους που δε δυνάμεθα να γνωρίζουμε, αλλά εικάζουμε είτε από ανεξήγητους λόγους εμπάθειας εις βάρος μας λόγω της ιταλικής καταγωγής του πατρός μας, είτε λόγω του ότι ο εκκαλών θέλει να εκβιάσει τη συνένωση της μερίδας 80Α γαιών Ρόδου, επί της οποίας υφίσταται κτίριο κυριότητάς μας, με τη δική του υπ' αριθ 84, είτε τέλος για λόγους που αδυνατούμε να γνωρίζω αλλά και δε μας αφορούν, ο εκκαλών έχει προβεί με δόλο στην προσβολή της προσωπικότητάς εμού του δεύτερου εφεσίβλητου και της αποβιώσασας συγγενούς μας, διασπείροντας όχι μόνο στη Ρόδο, αλλά σε ολόκληρη την επικράτεια, φήμες ότι μετερχόμαστε ανέντιμες μεθόδους κατά τις συναλλαγές μας με το κράτος και τους συμπολίτες μας, καθώς και ότι είμαστε υπεύθυνοι τελέσεως πλείστων ποινικών αδικημάτων, η δε οικογένειά μας δρα ως εγκληματική οργάνωση, ωσάν να ήταν μια σύγχρονη καμόρα της Ρόδου. Ταυτόχρονα έχει προβεί και στην τέλεση αδικοπραξίας εις βάρος μας, καθώς έχει τελέσει ποινικώς κολάσιμες εις βάρος μας πράξεις, οι οποίες θίγουν την προσωπικότητά μας. Και συγκεκριμένα : α) έχει προβεί σε πλείστες καταγγελίες εις βάρος ημών περί του ότι έχουμε τελέσει αξιόποινες πράξεις, οι οποίες καταγγελίες είναι καθ' όλα ψευδείς- αποκυήματα της φαντασίας του εκκαλούντος, και οι οποίες έλαβαν χώρα εν γνώσει του ψεύδους τους και προς τον σκοπό της καταδίωξής μας, ήτοι έχει τελέσει εις βάρος μας το αδίκημα

της ψευδούς καταμηνύσεως, β) έχει προβεί σε βαρύτατους χαρακτηρισμούς για τα πρόσωπα ημών που μας ευτελίζουν και μας προσβάλλουν ανεπανόρθωτα, τελώντας εις βάρος μας το αδίκημα της εξυβρίσεως, γ) έχει ισχυριστεί ενώπιον πλείστων δημοσίων και δικαστικών αρχών γεγονότα τα οποία είναι ψευδή, εν γνώσει του ψεύδους τους, και τα οποία είναι το λιγότερο υποτιμητικά και προσβλητικά για εμάς, αφού ισχυρίζεται ότι προβαίνουμε επανειλημμένα σε ενέργειες που αντίκεινται προς την ηθική ευπρέπεια, τελώντας με τον τρόπο αυτό το αδίκημα της συκοφαντικής δυσφημίσεως, και τέλος ε) όλοι οι ανωτέρω εξυβριστικοί και συκοφαντικοί ισχυρισμοί εξαπολύονται και κατά του εκλιπόντος πατρός μας, ο οποίος υπήρξε υπόδειγμα πολίτη και ανθρώπου, τελώντας καθ' ημάς το βαρύτερο από όλα τα αδικήματα, ήτοι την προσβολή της μνήμης του ανθρώπου μας που έχει φύγει από κοντά μας και δε βρίσκεται εδώ να υπερασπιστεί ο ίδιος τον εαυτό του και την τιμή του.

Όλες οι ανωτέρω πράξεις του εκκαλούντος έλαβαν χώρα ενώπιον πλείστων δημοσίων και δικαστικών αρχών, όπως ενδεικτικά το ΣτΕ, το Πταισματοδικείο Ρόδου, ο Άρειος Πάγος, η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, η Εισαγγελία Ρόδου, το γραφείο του Πρωθυπουργού, Υπουργικά γραφεία, το γραφείο του Προέδρου της ΑΑΔΕ κ.α., οι οποίοι δεν είναι κάτοικοι Ρόδου για να γνωρίζουν το ποιόν της οικογενείας μας και το ποιόν του εκκαλούντος, ώστε από τη βαρύτητα των χαρακτηρισμών και των καταγγελιών να αποτυπωθεί στη συνείδησή τους με το άκουσμα της λέξης «οικογένεια Μαντζόν» η αίσθηση περί παρανομούντων, και η εντύπωση ότι πρόκειται για μια αμφιλεγόμενης ηθικής οικογένεια, διαπλεκόμενη και παρανομούσα, όταν η πραγματικότητα είναι ότι απέχουμε μακράν από κάθε τέτοιου είδους πράξεις, πιο πολύ έχουμε βλαφτεί από το ελληνικό κράτος παρά ωφεληθεί, και η ηθική μας και εν γένει η ζωή μας είναι άμεμπτη.

Και συγκεκριμένα:

Α. ΥΠ' ΑΡΙΘ. 181118/31-05-2016 ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣτΕ

Στην υπ' αριθ. 181118/31-05-2016 Προσφυγή ενώπιον του ΣτΕ, που άσκησε ο εικαλών αναφέρονται αναλυτικά τα όσα συκοφαντικά περιλαμβάνονται στο κείμενο της αγωγής μας.

Με τις ψευδείς αναφορές του καταγγέλλει ψευδώς ότι το ακίνητο του δεύτερου εφεσίβλητου που βρίσκεται επί της μερίδας 80^A είναι παράνομο, αυθαίρετο και κατεδαφιστέο, χωρίς κάτι τέτοιο να ισχύει, η αναφορά δε αυτή συνιστά, εφόσον απευθύνεται ενώπιον Δικαστηρίου το αδίκημα της ψευδούς καταμηνύσεως και της συκοφαντικής δυσφημίσεως, αφού υπονοεί ότι προέβην σε παράνομες ενέργειες, και δη σε αυτές της ανέγερσης του εν λόγω κτιρίου χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις.

Επιπρόσθετα ισχυρίζεται ο εικαλών ψευδώς ότι δήθεν η υπ' αριθ. 5646/18-10-1996 πολεοδομική άδεια της οικοδομή μας, είναι εξ υπαρχής πλαστογραφημένη, και συντάχθηκε χωρίς να έχει προϋπάρξει αίτηση στην αρμόδια πολεοδομία, καθώς επίσης και ότι έχει λήξει, ενώ πλαστογραφημένο κατά τα λεγόμενά του είναι και το

τοπογραφικό σκαρίφημα. Και όλα τα ανωτέρω ναι μεν δε μας αφορούν, αφού δε σχετιζόμαστε με τις εκδόσεις των εν λόγω αδειών, αλλά ο εκκαλών τα συνδέει με τον δεύτερο εφεσίβλητο, υπονοώντας ότι είμαι ο ηθικός αυτουργός πίσω από όλη αυτή την παράνομη δράση, αφού είμαι ο τελευταίος ιδιοκτήτης και άρα ο τελικώς ωφελούμενος. Ταυτόχρονα προσβάλλει τον εκλιπόντα πατέρα μας, αφού αποκαλεί υποτιμητικά τον τελευταίο «*ιταλό κατακτητή*», και τον δεύτερο εφεσίβλητο «*γόνο ιταλού κατακτητή*», με σκοπό να μας μειώσουν και να μας απαξιώσουν, τόσο εμάς αυτοτελώς όσο και την οικογένειά μας εν γένει, αφού η έννοια του «*κατακτητή*» συνδέεται με άτομα που υπήρξαν εν καιρώ πολέμου στο νησί και φέρονταν με το ήθος και την ιδιοσυγκρασία του κατακτητή, ήτοι ασκούσαν εξουσία υπό την επίβλεψη βίας και ενεργώντας υπό το δίκαιο του πολέμου, οι δε συνεργαζόμενοι με αυτούς ήταν προδότες της χώρας.

Έτι περαιτέρω αναφέρει ψευδώς ο εκκαλών ότι η πρώτη εκ των κληρονόμων και θυγατέρα της Αλεξάνδρας Μαντζόν ενεπλάκην στην έκδοση της παράνομης άδειας του κτιρίου που ήδη αναφέρθηκε. Η πρώτη εξ ημών όμως έπαψα να υπηρετώ στην Πολεοδομία ήδη από πολλά έτη και ουδεία εμπλοκή είχα στην έκδοση της εν λόγω άδειας. Με τον τρόπο όμως αυτό παριστάνει ο εκκαλών τον δεύτερο εφεσίβλητο ως διαπλεκόμενο που τελεί παρανομίες, και ως εκ τούτου είναι άκρως συκοφαντικά.

Επίσης ο εκκαλών εντελώς ψευδώς αναφέρει ότι έχουμε σχέσεις ως οικογένεια με τον Ιωάννη Μανουσέλη ή τον Αχμέτ Καπακλή, και ότι αυτοί είναι υποχείρια της οικογενείας μας, καθώς και ότι ελέγχαμε τον τότε Νομάρχη και ότι για το λόγο αυτό εξεδόθη φωτογραφική υπέρ ημών πράξη από δημόσια αρχή. Εμείς όμως ποτέ δεν μεθοδεύσαμε την υφαρπαγή της περιουσίας του εκκαλούντος, δε γνωρίζουμε τι είδους προβλήματα έχει με τη Δ.Ο.Υ. και το ΙΚΑ, αλλά δε μας αφορούν και ούτε σχετιζόμαστε με αυτά. Τέλος δεν είμαστε «*κατάλοιπα της ιταλικής κατοχής*», όσο υποτιμητικά ακούγεται ο εν λόγω χαρακτηρισμός, είμαστε έλληνες ιθαγενείς και πολίτες καθ' όλα νόμιμοι, εργαζόμενοι έντιμα και σκληρά όλα αυτά τα χρόνια, όντας επιχειρηματίες που ως επί το πλείστον έχουμε αδικηθεί και όχι ευνοηθεί από την ελληνική πολιτεία.

Ο εκκαλών επιπρόσθετα ψευδώς και συκοφαντικώς παριστάνει εμένα τον δεύτερο εφεσίβλητο ως συμμορία με τον Ιωάννη Μανουσέλη και τον Αχμέτ Καπακλή, οι οποίοι μεθοδεύσουμε με παράνομους τρόπους την υφαρπαγή της περιουσίας τρίτων, και ο οποίος δεύτερος εφεσίβλητος απολαμβάνω με κάποιο τρόπο δικαστικής ασυλίας, όντας ασυνεπής στις υποχρεώσεις μους έναντι εργολάβων, ενώ αποκαλούμαι και πάλι υποτιμητικά ως «*γόνος ιταλού κατακτητή*».

Ο εκκαλών εν συνεχεία εκτρέπεται προβαίνοντας σε βαρύτατους και αδικαιολόγητους χαρακτηρισμούς, αναφέροντας μάλιστα ότι δήθεν προέβημεν και σε αξιόποινες εις βάρος του πράξεις. Και δη αναφέρει ότι δήθεν μεθοδεύσαμε την παγίδευση του, ότι μετήλθαμε ψευδών και στημένων σκηνικών, ότι ασκήσαμε κατά του εκκαλούντος βιαιοπραγίες, κλεψιές, προπηλακισμούς, δολιοφθορές και απόπειρες κατά της σωματικής του ακεραιότητας και της ζωής του, επαναλαμβάνει

άλλωστε τις εκφράσεις «κατάλοιπα ιταλικής κατοχής» και «κατακάθια της κοινωνίας» και «ο επιπροσθέτως χαρακτηριζόμενος το Κατάλοιπο της Ιταλικής Κατοχής, Ανδρέας Μαντζόν», τα οποία συνιστούν κατάφωρη εξύβριση εμού του δεύτερου εφεσίβλητου και βαρύτατη προσβολή της προσωπικότητάς μου. Τόσο ο δεύτερος εφεσίβλητος όσο και η αποβιώσασα μητέρα μου, δε γνωρίζαμε καν τον εκκαλούντα, ούτε καν εξ όψεως, και αισθανόμαστε έκπληκτοι, εξοργισμένοι και ανήμποροι μπροστά σε αυτή την απρόκλητη και απαράδεκτη επίθεση που έγινε ξαφνικά εις βάρος μας. Ανάμεσα δε στους βαρύτατους χαρακτηρισμούς που χρησιμοποιεί ο εκκαλών περιλαμβάνονται τα εξής: «η αδιαλλαξία, η αλαζονεία, η υπεροψία, ο στρουθοκαμηλισμός, η απληστία, η χαιρεκακία, η ανεπάρκεια, η μηνησικακία..., το ακατάσβεστο και αβυσσαλέο μίσος, τα κατάλοιπα της Ιταλικής Κατοχής με τα υποχείρια και τα πειθήνια όργανά τους, το ρηχό πνευματικό και ηθικό επίπεδο τους».

Οι βαρύτατες προσβολές μάλιστα που αφορούσαν στην αποβιώσασα πρώτη ενάγουσα είχαν ιδιαίτερη απαξία καθώς αυτή διένυε το 80στο έτος της ηλικίας της χωρίς καμία εμπλοκή με τα Δικαστήρια ή οποιεσδήποτε φιλονικίες, χωρίς να δώσει ποτέ δικαιώματα στη μικρή κοινωνία της Ρόδου και εξυβριζόταν σκαιότατα και αισχρά άνευ λόγου και αιτίας από τον εκκαλούντα, τον οποίο ουδέποτε είχε δει στη ζωή της και δε γνώριζε ούτε καν εξ όψεως ποιος είναι. Με όλα τα ανωτέρω μας κατηγόρησε ότι προβαίναμε σε παρανομίες, ότι υπονομεύαμε την ασφάλεια της Ρόδου, ότι είμαστε προδότες της χώρας μας, ότι βασανίζουμε και ταλαιπωρούμε με διάφορες μεθοδεύσεις τους συνανθρώπους μας, ότι φερόμαστε όπως ένας εκδικητικός κατακτητής, ότι μεθοδεύσαμε την κατεδάφιση της πρώην Οικοκυρικής Σχολής (προς τόντο μάλιστα προσκομίζουν συνημμένα και δημοσιεύματα από εφημερίδες), ότι στήσαμε την ψευδή κατηγορία της αποπλάνησης ανηλίκου σε βάρος 84χρονου συνανθρώπου μας (ομοίως προσκομίζουν απόκομμα εφημερίδας), - τον οποίο η αλήθεια είναι ούτε έχουμε δει ποτέ στη ζωή μας, ούτε γνωρίζουμε ποιος είναι, ούτε η εν λόγω υπόθεση ήταν εις γνώση μας-, ότι η αποβιώσασα ήταν εκδικητική και εμπαθής, ότι δεν έχαιρε εκτιμήσεως από την κοινωνία της Ρόδου, ότι γκρέμιζε αξιοπρέπειες, ενώ εξυβριζόταν αισχρά ως κλέφτρα, δωσίλογη, πανούργα, πικραμένη και βασανισμένη ψυχή, υπέργηρο μικροκαμωμένο δέμας, «πράμα», ανήθικη, «σύγχρονη Κλεοπάτρα» και ανάλγητη. Ειλικρινά παρέλκει οποιοσδήποτε περαιτέρω σχολιασμός.

Β. Η ΑΠΟ 09-12-2016 ΑΙΤΗΣΗ

Στην από 09-12-2016 Αίτηση της Καρόφτη Ελένης που απευθύνεται στη Δ.Ο.Υ. Ρόδου, και κοινοποιείται στον Υπουργό Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και στον Υπουργό Οικονομικών, και την οποία υπογράφει και ο εκκαλών ο οποίος προφανώς την έχει συντάξει, αποδεχόμενος το περιεχόμενό της, αναφέρονται τα όσα λεπτομερώς αναφέρουμε στην αγωγή μας.

Όλα τα σχετικά αναφερόμενα είναι ψευδή, εξυβριστικά και συκοφαντικά, ψευδώς αναφέρεται ότι η αποβιώσασα προκειμένου να νομιμοποιήσει περιουσία του

δεύτερου εφεσίβλητου, χρησιμοποιώντας αθέμιτα μέσα, πέτυχε να δημιουργηθεί παράνομη οφειλή του πρώτου εναγόμενου στην Δ.Ο.Υ. Ρόδου προκειμένου να υφαρπάξει την περιουσία του, ενώ οι εκφράσεις που χρησιμοποιούνται για την αποβιώσασα «άρρωστο Πανούργο μυαλό που κατοικεί με μια πικραμένη, πολύ κακιά ψυχή, σε ένα ανθρωπόμορφο γηραλέο μικροκαμωμένο δέμας» και η αναφορά ότι απομιζεί και παιδεύει τους κατοίκους του νησιού, έθιξαν ανεπανόρθωτα την τιμή και την υπόληψή της προκαλώντας της ανήκεστο βλάβη.

Γ. Η ΑΠΟ 29-05-2017 ΕΝΤΟΝΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Στις 29-05-2017 ο εκκαλών απηύθυνε προς 1. Τον Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων Κύριο Πιτσιλή Γεώργιο, 2. Τον Υπουργό Οικονομικών Κύριο Τσακαλώτο Ευκλείδη, 3. Τον Υπουργό Δικαιοσύνης Διαφάνειας & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Κύριο Κοντονή Σταύρο, 4. Την Πρόεδρο Του Αρείου Πάγου, Κυρία Θάνου Βασιλική, 5. Την Γενική Εισαγγελέα Αρείου Πάγου, Κυρία Ξένη Δημητριού-Βασιλοπούλου, 6. Τον Πρόεδρο Του Συμβουλίου Της Επικράτειας, Κύριο Νικόλαο Καρόλου Σακελλαρίου, 7. Την Πρόεδρο Του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά, Κυρία Κόκοτα Μαρία, 8. Τον Αντεισαγγελέα Εφετών Σύρου, Κύριο Οικονόμου Γεώργιο, 9. Την Εισαγγελέα Πρωτοδικών Ρόδου, Κυρία Κλιάμπα Κυριακή, και 10. Τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Ρόδου, Κύριο Καλογερόπουλο Νικόλαο, έγγραφο που φέρει τίτλο «Εντονη Διαμαρτυρία (μετά επικλήσεως αιδώς)», το οποίο φέρεται να αφορά διαμαρτυρία της Ελένης Καρόφη, την οποία υπογράφει ως πληρεξούσιος της ο εκκαλών. Το εν λόγω έγγραφο κοινοποιήθηκε επίσης στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και στον Πρωθυπουργό της Ελλάδας. Τέλος τέθηκε υπ' όψιν της αποβιώσασας Αλεξάνδρας Μαντζόν.

Όλες οι ανωτέρω αναφορές, οι οποίες απευθύνονται στις ανώτατες δημόσιες αρχές του τόπου μας, ήταν άκρως ψευδείς, εξυβριστικές και συκοφαντικές. Αποκαλούσαν εμάς τους τότε ενάγοντες «νταβατζήδες» και «κατάλοιπα της ιταλικής κατοχής», και ειδικότερα την αποβιώσασα «δωσιλογη» και «κλέφτρα», θίγοντας ταυτόχρονα και τη μνήμη του εκλιπόντος πατρός μας. Περαιτέρω ο εκκαλών ανέφερε ότι δήθεν ήμαστε οι ηθικοί αυτουργοί κάποιων αδικημάτων που αυτός ισχυρίζόταν ότι τέλεσε εις βάρος του ο δικηγόρος Στέφανος Στεφανίδης, ότι ήμαστε ηθικοί αυτουργοί μιας πλαστογραφίας που αυτός ισχυρίζεται ότι τέλεσε η συμβολαιογράφος Χρυσάνθη Κώττη, ότι η αποβιώσασα διαφέντευε το νησί και απομιζούσε τους κατοίκους του, ότι χειραγωγούσε την ελληνική πολιτεία και δρούσε ως «νταβατζής». Παρέλκουν εκ νέου τα σχόλια για όλα τα ανωτέρω καθώς και η αναφορά ότι ούτε νταβατζήδες ήμαστε οι ενάγοντες, ούτε κάποια σχέση με όλα όσα αναφέρει ο εκκαλών είχαμε, αν βέβαια και όλα αυτά που αναφέρει είναι αληθή και δεν βρίσκονται απλώς στη σφαίρα της φαντασίας του.

Δ. ΤΟ ΑΠΟ 24-10-2017 ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΤΑΙΣΜΑΤΟΛΙΚΗ ΡΟΔΟΥ

Στο από 24-10-2017 έγγραφο του πρώτου εναγόμενου προς τον Πταισματοδίκη Ρόδου με τίτλο «Προκαταρκτική εξέταση 250/2017, Ενεκα η

Λικογραφία με ABM E 2017/282- Χρονικό υπό εξέτασης υπόθεσης, μέσω κατάθεσης αποδεικτικών εγγράφων» αναφέρεται ψευδώς ότι στο κτίριο 80^A στο οποίο είμαι συνιδιοκτήτης ο δεύτερος εφεσίβλητος α) δεν ήταν δυνατόν να εκδοθεί οικοδομική άδεια, β) ότι αυτή εξεδόθη με παράνομο τρόπο και δη με το να χαρακτηριστεί φωτογραφικά ως κατοικημένη περιοχή, να λάβει εκ του λόγο τούτου άδεια για δημιουργία κόμβου και έτσι άδεια ανοικοδόμησης και κατόπιν να αποχαρακτηριστεί κατοικημένη περιοχή, γ) ότι οι συνιδιοκτήτες της εν λόγω μερίδας προέβησαν εις βάρος του σε ποινικώς κολάσιμες πράξεις, όπως βιαιοπραγίες, προπηλακισμούς, εκβιασμούς, ψευδείς κατηγορίες, απόπειρες κατά της σωματικής του ακεραιότητας, κλοπές, δολιοφθορές των οχημάτων του με σκοπό να πλήξουν τη σωματική του ακεραιότητα και τη ζωή του, και δ) ότι σκοπεύαμε να υφαρπάξουμε με παράνομο τρόπο την περιουσία του που συνορεύει με τη μερίδα 80Α διότι δήθεν με τον τρόπο αυτό θα βρίσκαμε τρόπο νομιμοποίησης του δικού μας κτιρίου, ο,τι και αν σημαίνει αυτό. Ισχυρίζεται δε ότι υπαίτιοι και ηθικοί αυτουργοί όλων των ανωτέρω είμαστε οι ενάγοντες, ήτοι η αποβιώσασα και ο δεύτερος εφεσίβλητος: «όλα τα ανωτέρω τελειωμό δεν έχουν και συνιστούν ένα διαρκές έγκλημα συσπειρώνοντας όλη την ανεπάρκεια του νησιού κατά εμού. Τούτο το διαρκές έγκλημα έχει γενεσιονργό αιτία το αυθαίρετο κτίσμα της κτηματολογικής μερίδας 80^A γαιών Ρόδου, με τη ληγμένη την ισχύ της 246/98 οικοδομική άδεια, του Μαντζόν Ανδρέα».

Καταλήγει δε ο πρώτος εναγόμενος στο παραλήρημα που αναλυτικά αναφέρεται στην αγωγή.

Φυσικά όλα τα ανωτέρω συνιστούν το αδίκημα της ψευδούς καταμηνύσεως. Τα δε σχετικά 33 α, β και γ δείχνουν προφανώς τη γάτα του εκκαλούντος χτυπημένη από όχημα, τα σχετικά 34 α και β ζημιές στο όχημά του και τα σχετικά 20 α και β είναι δύο ποινικές δικογραφίες κατά του Ιωάννη Μανουσέλη, όλα δε τα ανωτέρω ψευδώς τα συνέδεε με την αποβιώσασα και τον δεύτερο εφεσίβλητο, ισχυριζόμενος προφανώς ότι ήμασταν ηθικοί αυτουργοί όλων των ανωτέρω πράξεων. Τέλος οι ισχυρισμοί περί του ότι είμαστε η μοναδική οικογένεια κατάλοιπο των ιταλών κατακτητών, που δρούμε ακόμα εκδικητικά ως κατακτητές εις βάρος των ελλήνων, όντας βιολογικά και πνευματικά κατάλοιπα αυτών και εφαρμόζοντας τις τυραννικές τους μεθόδους, θίγουν στο σύνολο τη φήμη της οικογενείας μας και προσβάλλουν την καταγωγή και τη μνήμη του εκλιπόντος πατρός μας, οι δε εκφράσεις «έχουν αμφότεροι, μαύρη, κατάμαυρη ψυχή και διακρίνονται από υπέρμετρη αναλγησία. Είναι κτήνη και δειλοί» συνιστούν βαρύτατη προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων.

Ε. Η ΑΠΟ 24-10-2017 ΕΝΟΡΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΜΗΝΥΤΗ

Στην από 24 Οκτωβρίου 2017 ένορκη εξέταση μηνυτή ενώπιον του κ Πταισματοδίκη Ρόδου που δόθηκε στα πλαίσια της ABM E2017/282 ποινικής δικογραφίας η οποία σχηματίστηκε κατόπιν μηνύσεως του εκκαλούντος, ο τελευταίος κατέθεσε ενόρκως τα εξής: «**καταγγέλλω την Μαντζόν Αλεξάνδρα και τον γιό της Μαντζόν Ανδρέα για σύσταση και συμμετοχή σε εγκληματική**

οργάνωση, η οποία έχει ως σκοπό να ελέγχει τις δημόσιες υπηρεσίες προς όφελος δικό τους και προς εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους. Θέλουν να έχουν τον απόλυτο έλεγχο του νησιού επηρεάζοντας όχι μόνο τις δημόσιες υπηρεσίες και τις τράπεζες, αλλά και την ίδια τη δικαιοσύνη. Αυτή η δράση τους δεν περιορίζεται τα τελευταία χρόνια αλλά ξεκίνησε από τη μεταπολίτευση. Δεν μπορώ να σας παραθέσω συγκεκριμένα παραδείγματα της εγκληματικής τους δράσης. Αυτό που ξέρω είναι ότι όσον αφορά το επίδικο ακίνητο, υπάρχει σιωπή και κουκούλωμα από όλες τις υπηρεσίες».

Με όσα ενόρκως ανωτέρω κατέθεσε ο εκκαλών ενώπιον δημόσιας αρχής τέλεσε το αδίκημα της ψευδούς καταμηνύσεως και προσέβαλε την τιμή και την υπόληψή της αποβιώσασας και του δεύτερου εφεσίβλητου, παριστάνοντάς εμάς ως εγκληματικές φυσιογνωμίες που δραστηριοποιούμαστε μυστικά και υπόγεια επί έτη στο νησί, διαφθείροντας και χρησιμοποιώντας τις δημόσιες υπηρεσίες, γνωρίζοντας ότι όλα τα ανωτέρω είναι εξ ολοκλήρου ψευδή και ανυπόστata.

ΣΤ. ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ ΠΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΑΦΑΝΤΕΝΟ

Ο εκκαλών απέστειλε στον μηχανικό Βασίλειο Αφαντενό τα κάτωθι μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: το από 14-05-2019 μήνυμα και το από 17-05-2019 μήνυμα, με όσα ψευδή περιλαμβάνονται σε αυτά και εντάσσονται στη σφαίρα της φαντασίας του. Όλα τα ανωτέρω αποδεικνύουν ότι όλες αυτές οι ψευδείς καταμηνύσεις, οι συκοφαντίες και οι έωλες κατηγορίες του εκκαλούντος αποκλειστικό στόχο είχαν να μας εκβιάσουν να προβούμε σε κάποια ενέργεια σύμπραξης μαζί του, μάλλον αυτής της συνενώσεως των μερίδων μας που γειτνιάζουν, άλλως δε θα παρακαλούσε τον εν λόγω μηχανικό να «μας τα βρει».

III. Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗ ΜΕΡΙΔΑ 80Α

Δια του υπ' αριθ. 3083/1998 συμβολαίου της συμβολαιογράφου Χρυσάνθης Κώτη, ο δεύτερος εφεσίβλητος απέκτησα τις μελλοντικές οριζόντιες ιδιοκτησίες Βιοτεχνικού χώρου με στοιχεία Α6, Α4, Α5, και β) δια του υπ' αριθ. 3117/1998 συμβολαίου της ιδίας συμβολαιογράφου απέκτησα τις μελλοντικές οριζόντιες ιδιοκτησίες του ιδίου Βιοτεχνικού χώρου με στοιχεία Ι4, Ι5, Α2, Α3, Β1, Β2, Β3, Β4 και Β5, οι οποίες είχαν συσταθεί δυνάμει της υπ' αρ. 19475/97 πράξης σύστασης οριζοντίου ιδιοκτησίας του συμβολαιογράφου Ρόδου Κωνσταντίνου Τζεδάκη επί ακινήτου με κτηματολογικά στοιχεία: τόμος 58 γαιών Ρόδου, φύλλο 89, μερίδα 80 Α, φάκελος 4510.

Τηδη από το έτος 1998 εκδόθηκε από την αρμόδια υπηρεσία η υπ' αρ. 246/1998 οικοδομική άδεια για την ανέγερση Βιοτεχνικού Κέντρου στην περιοχή «Ασγούρου» του Δήμου Ρόδου επί της Εθνικής οδού Ρόδου-Λίνδου και επί της κτηματολογικής μερίδας 80Α γαιών Ρόδου. Η άδεια εκδόθηκε στο όνομα του τότε ιδιοκτήτη του ακινήτου Ιωάννη Μανουσέλη.

Η εν λόγω άδεια αναθεωρήθηκε μεταγενέστερα, η δε αναθεώρηση έφερε το όνομά μου, καθώς δια του από 30 Ιανουαρίου 2003 Ιδιωτικού Συμφωνητικού, υπογραφέντος μεταξύ εμού του δεύτερου εφεσιβλήτου και των λοιπών συνιδιοκτητών των μελλοντικών ορόφων του βιομηχανικού χώρου, συμφωνήθηκε η ανέγερση της οικοδομής με δικά μου έξοδα, τα οποία θα μου καταβάλλονταν μελλοντικά και σταδιακά από τους λοιπούς συνιδιοκτήτες, ενώ ως εγγύηση ενέγραψα στις λοιπές ιδιοκτησίες προσημειώσεις υποθήκης.

Σημειωτέον ότι λίγο πριν την χορήγηση της ως άνω άδειας και συγκεκριμένα στις 29-05-1998 με την υπ' αρ.πρωτ. ΤΥ 6903 απόφαση της Νομαρχίας Δωδεκανήσου (Δ/νση Τεχνικών Υπηρεσιών) εγκρίθηκε η κυκλοφοριακή σύνδεση του οικοπέδου με την Εθνική Οδό Ρόδου-Λίνδου δεδομένου ότι σύμφωνα με το άρθρο 30παρ.4 του ΒΔ 465/1970 «χορήγηση οικοδομικής άδειας άνευ προηγούμενης εγκρίσεως της κυκλοφοριακής σύνδεσης απαγορεύεται». Φυσικά η εν λόγω απόφαση δεν αφορούσε αποκλειστικά και μόνο τη δική μας μερίδα, αλλά αφορούσε ολόκληρη την περιοχή, και προφανώς εξεδόθη προκειμένου να μπορέσει να υπάρξει βιομηχανική ανάπτυξη στην περιοχή, και όχι για να ευνοηθούμε φωτογραφικά εμείς οι εφεσιβλήτοι, όπως αβάσιμα ο εκκαλών διατείνεται.

Πλην όμως ήδη από την έναρξη των εργασιών το έργο σταμάτησε, λόγω πολλαπλών καταγγελιών, οι οποίες προέρχονταν ως επί το πλείστον από τον εκκαλούντα, ο οποίος αιτείτο την κατεδάφιση του φέροντα οργανισμού του κτιρίου. Οι καταγγελίες του εκκαλούντος ανέφεραν όλα όσα και τα έγγραφα που προαναφέρθηκαν, δηλαδή ότι δήθεν δεν υπήρχε νόμιμη άδεια, ότι δήθεν παρανόμως εξεδόθη η άδεια για κόμβο, ή ότι το ακίνητο ανήκε στο Δημόσιο κλπ. Συγκεκριμένα ο εκκαλών υπέβαλε στην Υ.ΔΟΜ. Ρόδου τις υπ' αριθ. 199/09-01-2013, 2208/04-04-2014, 2389/30-04-2015, 98462/19-10-2015 αιτήσεις του με τις οποίες ζητεί τη διενέργεια αυτοψίας και την κατεδάφιση του ακινήτου μας. Επί όλων των ανωτέρω αιτήσεων η Υ.ΔΟΜ. Ρόδου απάντησε στον εκκαλούντα ότι δεν υφίσταται νόμιμος λόγος ακύρωσης της υπ' αριθ. 246/1998 οικοδομικής μας αδείας, ότι η απόσταση του κτιρίου μας από την Εθνική οδό είναι νόμιμη, ότι δεν έχουμε υπερβεί το όριο κάλυψης, ότι δικαιούμαστε σε επ' αόριστον ανανέωση της οικοδομικής αδείας του κτιρίου μας, εφόσον εντός του νόμιμου χρόνου αδείας ανεγέρθη ο φέρων οργανισμός, ότι η άδειά μας δε βρίσκεται πλέον σε ισχύ και δε δυνάμεθα να την ανανεώσουμε αν πρώτα δεν προβούμε σε εγκεκριμένη μελέτη κυκλοφοριακής σύνδεσης από τον αρμόδιο φορέα. Προς τούτο προσκομίζουμε τις υπ' αριθ.πρωτ. 7978-7634-6506/21-11-2012, 8506/22-02-2013, 2440/27-05-2013, 2561/27-05-2013, 3647/21-06-2013, 5170/22-08-2013, 6164-6310/25-09-2013, 2208/08-05-2014, 2389/09-07-2015 και 6010/17-12-2015 απαντήσεις της Υ.ΔΟΜ. Ρόδου προς τον εκκαλούντα. Αξιοσημείωτο είναι ότι στα δύο τελευταία υπ' αριθ. 2389/09-07-2015 και 6010/17-12-2015 έγγραφα της Υ.ΔΟΜ. Ρόδου, λόγω των πολλαπλών καταγγελιών και αναίτιων ενοχλήσεων γνωστοποίησε στον εκκαλούντα ότι εφεξής θα κάνει χρήση του άρθρου 4§3 του Ν. 2690/1999 ΚΔΔ, δυνάμει του οποίου: «Οι υπηρεσίες απαλλάσσονται από τις κατά την παράγραφο 1 υποχρεώσεις αν

*το αίτημα είναι εμφανώς παράλογο, αόριστο, ακατάληπτο ή επαναλαμβάνεται κατά τρόπο καταχρηστικό». Τέλος η Υ.ΔΟΜ. Ρόδου με το υπ' αριθ. 4227/05-08-2015 έγγραφο της προς την Εισαγγελία Ρόδου, στα πλαίσια προκαταρκτικής εξέτασης που έλαβε χώρα κατόπιν μηνύσεως του εκκαλούντος, οπότε και σχηματίστηκε η με ΑΒΜ Ε 2015/1^ε δικογραφία, αναφέρει ότι **όλες οι καταγγελίες αυτού απερρίφθησαν**. Ομοίως απορρίφθηκε στις 29-09-2016 στην 8^η Συνεδρίαση του ΣΥΠΙΟΘΑ προσφυγή του εκκαλούντος.*

Δέον όπως αναφερθεί στην παρούσα φάση ότι στην υπ' αριθ. 4972/03-08-2012 αίτηση του εκκαλούντος προς την Υ.ΔΟΜ. Ρόδου, ο ανωτέρω αναφέρει ότι επιθυμεί τη συνένωση της μερίδας του 84 με τη δική μας 80^A, και ότι για το λόγο αυτό μάλιστα ανέθεσε στον πολιτικό μηχανικό Νίκο Σαββόπουλο την έρευνα για τη δυνατότητα αυτή. Συνάγεται επομένως ότι ο εκκαλών μάλλον προέβη σε όλες του τις ενέργειες επιθυμώντας να μας εκβιάσει σε συνένωση των μερίδων. **Ωστόσο όχι μόνο δε γνωρίζουμε αν κάτι τέτοιο είναι πολεοδομικά και νομικά εφικτό, αλλά στην υποθετική περίπτωση που ήταν, δεν είμαστε εμείς αρμόδιοι για μια τέτοια συναίνεση αφού εμείς δεν είμαστε συγκύριοι της μερίδας 80^A γιαών Ρόδου, αλλά του ανεγερθέντος επ' αυτής κτίσματος, ενώ η μερίδα ανήκει ακόμα στον Ιωάννη Μανουσέλη, ο οποίος είναι και ο μόνος αρμόδιος να συναινέσει σε οποιαδήποτε τέτοια ενέργεια.**

Εν συνεχείᾳ και λόγω του ότι το έργο είχε σταματήσει προσωρινά, λόγω των πολλαπλών καταγγελιών του εκκαλούντος, το 2014 οι συνιδιοκτήτες της οικοδομής αιτηθήκαμε την αναθεώρηση της ως άνω οικοδομικής άδειας επ' αόριστον δεδομένου ότι ο φέρων οργανισμός της οικοδομής είχε ολοκληρωθεί προ πολλού. Λόγω του ότι εν τω μεταξύ παρήλθε το διάστημα για την εκπόνηση της μελέτης σχετικά με την κατασκευή του κόμβου, η Υ.ΔΟΜ. Ρόδου μας απάντησε με το υπ' αρ.πρωτ. 370/2014ΟΠΚ/15/1/2014 έγγραφό της ότι «*παρήλθε το χρονικό διάστημα στο οποίο είχατε κληθεί να προσκομίσετε εγκεκριμένη μελέτη κυκλοφοριακής σύνδεσης του ακίνητου σας με την παρακείμενη Εθνική Οδό. Ως εκ τούτου η Υπηρεσία μας δε δύναται να προχωρήσει στην αναθεώρηση της 246/1998 οικοδομικής άδειας για επ' αόριστον διάρκεια ισχύος, χωρίς το απαραίτητο αυτό δικαιολογητικό που αποτελεί συνοδό έργο και απαραίτητη προϋπόθεση για την έκδοση της».*

Προσέτι το ως άνω ακίνητο με μερίδα 80A δημιουργήθηκε δια της αποσπάσεως από την μείζονα κτηματολογική μερίδα 80 γιαών Ρόδου τμήματος επιφανείας 3.650 τ.μ. **Τον Αύγουστο του 2003**, χρόνια μετά τη μεταγραφή των ως άνω συμβολαίων και κατά τρόπο πρωθύστερο και CONTRA στον Κτηματολογικό Κανονισμό καταχωρήθηκε παρανόμως στο βιβλίο του Κτηματολογίου Ρόδου και στη μερίδα 80A η αφορώσα την αρχική μερίδα 80 γιαών Ρόδου από την οποία αποσπάσθηκε το ακίνητο με μερίδα 80A εξής εγγραφή με αριθμό 8860 και **ημερομηνία 26 Οκτωβρίου 1998**. Η καταχώρηση της υπ' αρ. 8860/26-10-1998 πράξης στη μερίδα 80A το έτος 2003 και μάλιστα META τη μεταγραφή των προγενέστερων χρονικά συμβολαίων αγοραπωλησίας έρχεται **σε ευθεία αντίθεση**

με τις ισχύουσες διατάξεις του Κτηματολογικού Κανονισμού (άρθρο 53) κατά τις οποίες η σειρά των καταχωρίσεων πρέπει να είναι συνεχής και με χρονική προτεραιότητα. Για τους ανωτέρω λόγους και όχι γιατί υπάρχουν παρανομίες, το έργο έχει μείνει ημιτελές καθόσον εκκρεμεί ενώπιον Δικαστηρίων η εκδίκαση της υπ' αριθ. 102/29-5-2018 αγωγής μας ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, με εναγόμενο το Ελληνικό Δημόσιο.

Επομένως, όλες οι οικοδομικές εργασίες επί του ως άνω ακινήτου εκτελέστηκαν με βάση νόμιμη άδεια η οποία αναθεωρήθηκε ως προς τον χρόνο διάρκειας της, πλέον δεν είναι σε ισχύ λόγω του ότι δεν την ανανεώσαμε αφού δεν προέβημεν σε μελέτη συγκοινωνιακού κόμβου, αφού αναμένουμε την έκβαση της δίκης με το Ελληνικό Δημόσιο, και επομένως το έργο έχει μείνει ημιτελές για λόγους άσχετους με την έκδοση αδείας του, και επομένως τα όσα ο εκκαλών αναφέρει στα πλείστα όσα έγγραφά του είναι ψευδή και συκοφαντικά. Ως επί το πλείστον προκύπτει ότι όχι μόνο δεν έχουμε την εύνοια και δεν ελέγχουμε το ελληνικό δημόσιο αλλά αντιθέτως αδικούμαστε από αυτό, αφού επί τόσα έτη δε δυνάμεθα να αξιοποιήσουμε την περιουσία μας, για την οποία έχουμε ξοδέψει ένα καθόλου ευκαταφρόνητο ποσό χρημάτων.

Εξ όλων των ανωτέρων προκύπτει ότι όλα όσα ο εκκαλών ανέφερε στα προαναφερθέντα έγγραφά του είναι παντελώς αναληθή και ανυπόστata, τα απηγόρουνε άλλωστε ενώπιον δημοσίων και δικαστικών αρχών σκοπό να προκαλέσει την καταδίωξή μας, ταυτόχρονα δε εξύβρισε την αποβιώσασα Αλεξάνδρα Μαντζόν και τον δεύτερο εφεσίβλητο χρησιμοποιώντας βαρύτατους χαρακτηρισμούς με σκοπό να μειώσει την ηθική μας αξία, να μας προσβάλλει και να μας ταπεινώσει τόσο στη μικρή κοινωνία της Ρόδου όσο και εκτός αυτής, και τέλος μας κατασυκοφάντησε ενώπιον τρίτων διαδίδοντας τα ψεύδη του με σκοπό την προσβολή της προσωπικότητάς μας, εν γνώσει του ότι οι ισχυρισμοί του είναι ψευδέστατοι και έωλοι. Προσέβαλε με τον τρόπο αυτό την προσωπικότητά μας και τέλεσε εις βάρος μας αδικοπραξία, γεγονός που μας επιτρέπει να ζητήσουμε την αποκατάσταση της ηθικής μας βλάβης. Τέλος η διαρκής και επίμονη επανάληψη της έκφρασης «κατάλοιπα της ιταλικής κατοχής» η οποία αφορά την οικογένειά μας και εμάς προσωπικά, σκοπό είχε να βάλλει όχι μόνο κατά της αποβιώσασας και του δεύτερου εφεσίβλητου αλλά και κατά της μνήμης του πατρός μας, καθώς αυτός ήταν ιταλός ιθαγενής, κάτι που μας προκαλεί τεράστια αγανάκτηση και μας εξοργίζει, αφού δε βρίσκεται εν ζωή να προστατευτεί από αυτή την απαράδεκτη και ανήθικη επίθεση εις βάρος του.

Κατόπιν τούτων προκύπτει ότι η πρωτόδικη απόφαση ουδόλως έσφαλε κατά την κρίση της, αφού λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ανωτέρω έκρινε ορθώς ότι όλα τα όσα αναφέρει ο εκκαλών δεν έχουν κανένα έρεισμα και ουδόλως αποδείχτηκαν. Αναφέρουμε άλλωστε ότι η αποβιώσασα απεβίωσε πριν την

έκδοση της απόφασης και δεν πρόλαβε να δει την δικαιώση της, κάτι που προκαλεί σε εμάς τέκνα της ιδιαίτερη θλίψη.

Τέλος αναφέρουμε ότι τυχόν μείωση του ποσού που επεβλήθη στον εκκαλούντα ή τυχόν αφαίρεση κάποιας από τις παραδοχές της πρωτοδίκου αποφάσεως θα τον αποθραυσύνει, εμείς άλλωστε θα μείνουμε τελείως απροστάτευτοι αφού παρουσιάζεται ως άπορος και η μόνη μας δυνατότητα να τον υποχρεώσουμε να σταματήσει την επίθεσή του εις βάρος μας είναι η εκτέλεση της εκδοθείσας αποφάσεως και η προσωπική του κράτηση. Κατόπιν τούτων αιτούμαστε την απόρριψη της έφεσης στο σύνολό της και την καταδίκη του εκκαλούντος στα έξοδά μας, αμφότερων των βαθμών δικαιοδοσίας.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΤΩΝ ΙΣΧΥΡΙΣΜΩΝ ΜΑΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΖΟΥΜΕ ΤΑ ΚΑΤΩΘΙ ΕΓΓΡΑΦΑ:

- I. Τις προτάσεις μας και την προσθήκη μας ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου τις οποίες επικαλούμαστε και επαναφέρουμε και στην παρούσα δίκη.
- II. Την υπ' αριθ. 936/01-03-2021 Ληξιαρχική Πράξη Θανάτου της Αλεξάνδρας Μαντζόν.
- III. α) από το υπ' αριθ. 41631/2021 Πιστοποιητικό του γραμματέως του Πρωτοδικείου Αθηνών περί μη ύπαρξης διαθήκης της θανούσας, β) από το υπ' αριθ. 2/0799/04-03-2021 Πιστοποιητικό Εγγυτέρων συγγενών του Δήμου Ρόδου και γ) από το από 03/03/3031 Πιστοποιητικό Οικογενειακής Κατάστασης του Υπουργείου Εσωτερικών.

- A. Τις από 03-12-2019 και 04-12-2019 εξουσιοδοτήσεις των εναγόντων.
- B. Αντίγραφο της από 30-10-2019 και με αριθμό κατάθεσης 254/04-11-2019 αγωγής μας.
- Γ. Τις υπ' αριθ. 01092ΣΤ/18-11-2019 και 01118ΣΤ/20-11-2019 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Ρόδου, Χρυσοστόμου Στ. Κόκκαλη.

1. Την υπ' αριθ. 181118/31-05-2016 προσφυγή ενώπιον του ΣτΕ με τα συνημμένα σε αυτήν έγγραφα.

2. Την από 09-12-2016 Αίτηση της Καρόφτη Ελένης που απευθύνεται στη Δ.Ο.Υ. Ρόδου, και κοινοποιείται στον Υπουργό Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και στον Υπουργό Οικονομικών, και την οποία υπογράφει και ο πρώτος εναγόμενος.

3. Την από 25-05-2017 Έντονη Διαμαρτυρία της δεύτερης εναγόμενης με τα συνημμένα σε αυτή έγγραφα.

4. Το από 24-10-2017 έγγραφο του πρώτου εναγόμενου προς τον κ Πταισματοδίκη Ρόδου με τα συνημμένα σε αυτή έγγραφα.

5. Την από 24 Οκτωβρίου 2017 ένορκη εξέταση μηνυτή του πρώτου εναγόμενου ενώπιον του κ Πταισματοδίκη Ρόδου που δόθηκε στα πλαίσια της ΑΒΜ Ε2017/282 ποινικής δικογραφίας.

5^Α. Την υπ' αριθ. 252/2018 Διάταξη του κ Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Ρόδου, η οποία έκρινε επί της από 26-05-2017 εγκλήσεως του πρώτου εναγόμενου και επί των όσων κατέθεσε στην από 24-120-2017 ένορκη κατάθεσή του.

6. Τα μηνύματα του πρώτου εναγόμενου προς τον πολιτικό μηχανικό Βασίλειο Αφαντενό και δη α) το από 14-05-2019 μήνυμα, και β) το από 17-05-2019 μήνυμα, το οποίο φέρει τίτλο «Πρώτη Πρόταση προς Μαντζόν μέσω Αφαντενού Βασίλη» και στο οποίο έχει επισυναφθεί έγγραφο με τίτλο: «Θέμα: Οικοδόμηση Κτιρίου 80Α και 84 Κτηματολογικών Μερίδων Γαιών Ρόδου».

7. Το υπ' αριθ. 2829/1997 πωλητήριο συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Ρόδου Χρυσάνθης Κώτη – Κολλίγη.

8. Το υπ' αριθ. 3111/1998 συμβόλαιο αγοραπωλησίας της ιδίας συμβολαιογράφου.

9. Το υπ' αριθ. 3962/2002 Ανέκκλητο Πληρεξουσίου της ιδίας ως άνω συμβολαιογράφου.

10. Την υπ' αριθ. 47/2014 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου,

11. Το υπ' αριθ. 4247/30.12.2005 πωλητήριο συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Ρόδου Χρυσάνθης Κώτη – Κολλίγη.

12. Το υπ' αριθ. 3083/1998 συμβόλαιο αγοραπωλησίας της συμβολαιογράφου Χρυσάνθης Κώτη.

13. Το υπ' αριθ. 3117/1998 συμβόλαιο αγοραπωλησίας της ιδίας ως άνω συμβολαιογράφου.

14. Την υπ' αρ. 27465/25-04-1991 οικοδομική άδεια για την ανέγερση Βιοτεχνικού Κέντρου στην περιοχή «Ασγούρου» του Δήμου Ρόδου επί της Εθνικής οδού Ρόδου-Λίνδου και επί της κτηματολογικής μερίδας 80Α γαιών Ρόδου.

15. Την υπ' αριθ. 246/1998 αναθεώρηση της ανωτέρω άδειας που εξεδόθη στο όνομα του δεύτερου ενάγοντος.

16. Το από 30 Ιανουαρίου 2003 Ιδιωτικό Συμφωνητικό, υπογραφέντος μεταξύ εμού του δεύτερου ενάγοντος και των λοιπών συνιδιοκτητών των μελλοντικών ορόφων του βιομηχανικού χώρου

17. Την υπ' αρ.πρωτ. TY 6903/29-05-19 98 απόφαση της Νομαρχίας Δωδεκανήσου (Δ/νση Τεχνικών Υπηρεσιών).

18. Τις υπ' αριθ. 199/09-01-2013, 2208/04-04-2014, 2389/30-04-2015, 98462/19-10-2015 καταγγελίες - αιτήσεις του πρώτου εναγόμενου με τις οποίες ζητεί τη διενέργεια αυτοψίας και την κατεδάφιση του ακινήτου.

19. Τις υπ' αριθ.πρωτ. 7978-7634-6506/21-11-2012, 8506/22-02-2013, 2440/27-05-2013, 2561/27-05-2013, 3647/21-06-2013, 5170/22-08-2013, 6164-6310/25-09-2013, 2208/08-05-2014, 2389/09-07-2015 και 6010/17-12-2015 απαντήσεις της Υ.ΔΟΜ. Ρόδου προς τον πρώτο εναγόμενο.

20. Το υπ' αριθ.πρωτ. 4227/05-08-2015 έγγραφο της Υ.ΔΟΜ. προς την Εισαγγελία Ρόδου, στα πλαίσια προκαταρκτικής εξέτασης που έλαβε χώρα κατόπιν

μηγύσεως του πρώτου εναγόμενου, οπότε και σχηματίστηκε η με ΑΒΜ Ε 2015/1^ε δικογραφία, το οποίο αναφέρει ότι όλες οι καταγγελίες αυτού απερρίφθησαν.

21. Την 8^η /29-09-2016 Συνεδρίαση του ΣΥΠΟΘΑ που απέρριψε Προσφυγή του δεύτερου εναγόμενου με συνημμένη την Εισηγητική έκθεση της Υ.ΔΟΜ. Ρόδου.

22. Την υπ' αριθ. 4972/03-08-2012 αίτηση του πρώτου εναγόμενου προς την Υ.ΔΟΜ. Ρόδου, με συνημμένες τις μελέτες του Αρχιτέκτονα μηχανικού Νικολάου Σαββόπουλου, στην οποία αναφέρεται ότι ο δεύτερος εναγόμενος επιθυμεί τη συνένωση της μερίδας του 84 με τη δική μας 80^Α.

23. Το υπ' αρ.πρωτ. 370/2014ΟΙΚ/15/1/2014 έγγραφό της Υ.ΔΟΜ. Ρόδου.

24. Την υπ' αριθ. 102/29-5-2018 αγωγή μας ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, με εναγόμενο το Ελληνικό Δημόσιο.

25. Την υπ' αριθ. 1436/11-02-2020 ένορκη κατάθεση του Αφαντενού Βασιλείου, η οποία εδόθη κατόπιν νομίμου και εμπροθέσμου κλητεύσεως των αντιδίκων, όπως προκύπτει από τις υπ' αριθ. 01317ΣΤ/14-01-2020 και 01320ΣΤ/14-01-2020 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Ρόδου Χρυσοστόμου Κόκκαλη.

**Για τους λόγους αυτούς
και με τη ρητή επιφύλαξη κάθε δικαιώματός μας**

ΑΙΤΟΥΜΑΣΤΕ

Να γίνουν δεκτές οι παρούσες προτάσεις.

Να απορριφθεί στο σύνολό της η από 06-05-2021 και με αρ.καταθ. 52/2021 (Πρωτ) και 76/2021 (Εφ.) έφεση και να επικυρωθεί η υπ' αριθ. 40/2021 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου.

Να καταδικαστεί ο εκκαλών στην καταβολή της δικαστικής μας δαπάνης και την αμοιβή του πληρεξουσίου μας δικηγόρου, όπως αυτά προσδιορίζονται από τον Κώδικα Δικηγόρων.

**Ρόδος, 05 Νοεμβρίου 2021
Η Πληρεξουσία Δικηγόρος**

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Β. ΝΟΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ 26, ΡΟΔΟΣ, 89100
ΤΗΛ. 2241303726 , 6974452042
Α.Φ.Μ. 127787711 - ΔΟΥΡΩΔΟΥ
email: knotopoulou@hotmail.com

Κατατέθηκαν
κατά την εκφωνηση
Ρόδος, 5.11.2021
Η Γραμματέας